

Тајна вечера

(Мт 26, 17; Мк 14, 12; Лк 22, 7; Јн 13, 1)

Исус је са дванаесторицом апостола у Јерусалиму у време Пасхе. Он зна да га његови противници траже и да су одлучили да га убију. Растанак се приближио. Његов последњи обед, назван Тајна вечера, по јеврејском обичају је празнична породична вечера. Том приликом се цео народ сећа да је Господ извео праоце из Египта где су робовали.

„И када дође час, сједе за трпезу, и дванаест апостола с њим.

И рече им: Веома зажельех да ову Пасху једем с вама прије него пострадам. Јер вам кажем да је нећу више јести док се не испуни у Царству Божијем.

Тајна вечера, према минијатури из 15. века. Исусове речи и Исусова дела на тој вечери понављају библијско значење меса, крви и тела, који представљају личност у целини.

„А Исус им рече: Ја сам хљеб живота:
који мени долази неће огладњети,
и који у мене вјерује неће никад ожедњети“.

Јн 6, 35.

И узевши чашу заблагодари, и рече:
Узмите и раздијелите је међу собом.
Јер вам кажем да нећу пити од рода
виноградскога док не дође Царство
Божије.

И узевши хљеб заблагодари, пре-
ломи га и даде им говорећи: Ово је
тијело моје које се даје за вас. Ово
чините за мој спомен.

А тако и чашу по вечери, говорећи:
Ова је чаша Нови завјет у крви мојој,
која се за вас излива“.

Лк 22, 14–20.

Према Јовановом Јеванђељу, током последњег обеда који дели са њима Исус пере ноге својим ученицима. То је била дужност робова или слугу у кући. Затим им каже:

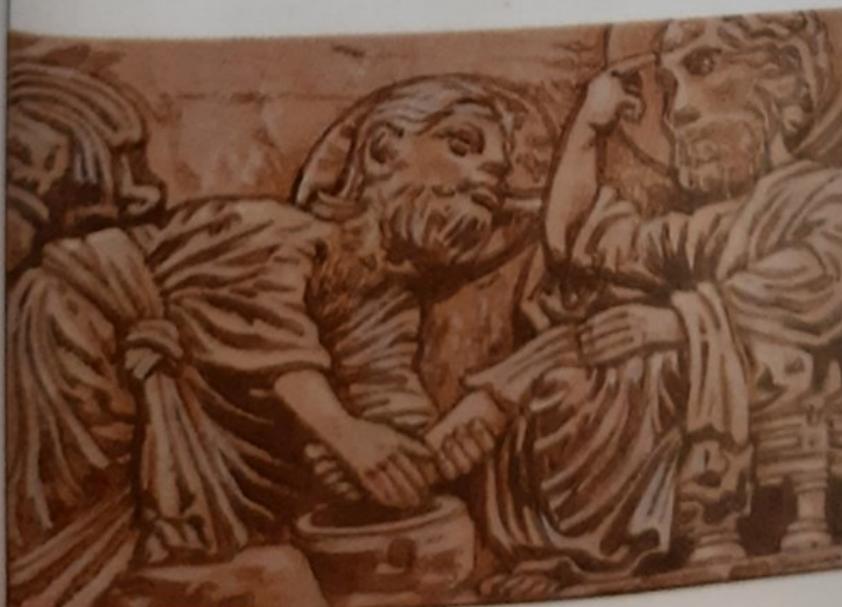
„Кад вам, dakle, опрах ноге, ја Гос-
под и Учитељ, и ви сте дужни једни
другима прати ноге. Јер сам вам дао
примјер да, као што ја учиних вама, и
ви чините“.

Јн 13, 14–15.

Евхаристија првих
хришћана (мозаик
из Равене).

Исус пере ноге Петру
током Тајне вечере
(према скулптури
из 12. века).

Врт у Маслинској гори која се уздиже над градом Јерусалимом.

Бдење у Гетсиманији је за Христа тренутак душевног бола: сан његових ученика, уснулих ту, сасвим близу, упућује на његову напуштеност и усамљеност (фреска из 13. века).

„И отпојавши хвалу, изиђоше на гору Маслинску“.

Мк 14, 26.

Стигавши на подручје звано Гетсиманија, Исус се осамљује да би се молио. Са собом води само Петра, Јакова и Јована.

„И рече им: Жалосна је душа моја до смрти. Останите овде и бдите.

И отишавши мало паде на земљу, и мольаше се да би га мимоишао час, ако је могуће.

И вративши се нађе их опет где спавају. Јер им бијаху очи отежсале. И не знадијаху шта би му одговорили. И дође и трећи пут, и рече им: Спавате, dakле, и почивате. Доста је. Дође час, ево се предаје Син Човјечији у руке грјешника“.

Мк 14, 34—41.

ТЕРНЯ ВІСНИЦЯ

